

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

The Development of Learning Activities that Promote the Skills of Performing Arts Isaan Long Drum Dance According to Davies' Concept for Students in Grade 4

พิทยานุวัฒน์ ธรรมชอบ^{1*} และสาคร อัมจักร²

Pittayanuwat Tomchob^{1*} and Sakorn Attachakara²

¹นิสิต ปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

²อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹*Master Student of Education Curriculum and Instruction Mahasarakham University

²Lecturer from the Faculty of Education Mahasarakham University

*Corresponding Author Email: 64010552014@msu.ac.th

Received: 4 October 2023

Revised: 5 December 2023

Accepted: 7 December 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีคุณภาพระดับดีขึ้นไปหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด และ 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิส เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือการวิจัย คือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ (2) แบบประเมินทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียน โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/11 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสารคามพิทยาคม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 35 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากเครื่องมือการวิจัยมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Dependent Sample) ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.07/84.52 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) การเปรียบเทียบทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 หลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 84.52 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิส โดยมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.69, S.D. = 0.61)

คำสำคัญ: การจัดกิจกรรมการเรียนรู้, นาฏศิลป์, ทักษะปฏิบัติ

Abstract

This research consists purposes were 1. to determine the efficiency of the learning activities for dancing arts practice skills on the long Isaan drum dance; For grade 4 students with performance criteria of 80/80 2. to Comparison of dance performance skills on the Isaan Yao Klong dance of grade 4 students who have improved after school with the criteria of 80 percent of all students and 3. to study the satisfaction of the students towards the activities of learning the practical skills of dancing, Isaan long drum dance. according to Davies'

concept It is quantitative research. There are research tools: (1) a lesson plan for performing dance practice skills (2) a dance practice skill assessment form (3) Questionnaire on student satisfaction with learning The sample group is Mathayom 4/11 students, semester 2, academic year 2022, Sarakham Pittayakhom School. Maha Sarakham Province, 35 people obtained from random sampling. The data collected from the research tools were then analyzed using descriptive statistics consisting of percentages, means, and standard deviations. and test the hypothesis using t-test (Dependent Sample). The research results found that 1) The development of learning activities that promote skills in performing arts Isaan long drum dance according to Davies' concept For students in grade 4 efficient equal to 83.07/84.52 which meets the specified criteria 2) Comparison of dance practice skills on the subject of Isaan long drum dance. of Mathayom 4 students compared to the criteria of 80 percent after studying, calculated as 84.52 percent, higher than the criteria of 80 percent, with statistical significance at the 0.05 level and 3) The students had the satisfaction of the students towards the learning activities for the practical skills of dancing arts. Isaan long drum dance story according to Davies' concept with the overall average at the highest level ($\bar{x}$ = 4.69, S.D. = 0.61).

Keywords: Organizing Learning Activities, Dancing Art, Practical Skills

บทนำ

นาฏศิลป์ไทยมีลักษณะเฉพาะตัวและมีความเป็นไทยในตัวเองกล่าวคือมีท่ารำที่อ่อนช้อยงดงาม แสดงออกของอารมณ์ตามลักษณะที่แท้จริงของคนไทย ทำท่าทางแล้วผู้ชมเกิดความเข้าใจในความหมายอย่างกว้างขวาง มีดนตรีประกอบ ซึ่งดนตรีนี้จะแทรกอารมณ์หรือกำกับเพลง ที่มีแต่ทำนองหรือมีทั้งเนื้อร้องและใส่ท่ารำตามเนื้อร้องนั้น ๆ คำร้องหรือเนื้อร้องที่ใช้จะต้อง เป็นคำ ประพันธ์เครื่องแต่งกายของนาฏศิลป์ไทยจะแต่งกายแตกต่างไปจากชาติอื่น จะมีลักษณะเฉพาะตัวที่สวยงามมีเอกลักษณ์ เฉพาะตัว จนเป็นที่ชื่นชอบของนานาประเทศที่ได้พบเห็นความงดงามในศิลปวัฒนธรรมไทยแม้ในปัจจุบัน ประเทศไทยกำลังได้รับอิทธิพล ทางด้านวัฒนธรรมจากต่างชาติอันหลากหลายที่กำลังหลั่งไหลเข้ามา มีบทบาทในสังคมไทย แต่สิ่งหนึ่งที่คนไทยยังสามารถและสืบทอดได้จนถึงทุกวันนี้ก็คือนาฏศิลป์ ที่คนไทย ทุกคนควรอนุรักษ์และให้การสนับสนุน เพื่อให้ศิลปะแขนงนี้ดำรงสืบไปในอนาคต (สุมิตร เทพวงศ์, 2542, น.12) จากการศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม พบว่า จากสถานการณ์การแพร่ระบาดเชื้อไวรัส โควิด 19 ซึ่งส่งผลกระทบในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบปกติ ทำให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ และเกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ด้านทักษะปฏิบัติ จึงส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะปฏิบัติด้านนาฏศิลป์และมีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ (วิชาการโรงเรียนสารคามพิทยาคม, 2564) ครูผู้สอนจึงได้นำเอา ฟ้อนกลองยาวอีสาน เพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะปฏิบัติมีประสิทธิภาพมากขึ้น จากการศึกษารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส สรุปได้ว่า การจะทำให้เป็นผู้ที่มีทักษะปฏิบัติด้านนาฏศิลป์ได้นั้นจะต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ การสอนจึงจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการถ่ายทอดรูปแบบการเรียนการสอนที่น่าสนใจและสอดคล้องกับการเรียนการสอนนาฏศิลป์ ผู้วิจัยจึงเลือกทักษะปฏิบัติของเดวิส ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ จากกระบวนการ 5 ขั้น สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนนาฏศิลป์ได้ ซึ่งมีหลักการและขั้นตอนวิธีสอนที่เป็นระบบขั้นตอน สอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนนาฏศิลป์ สามารถนำไปใช้เป็นสิ่งที่ฝึกทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ได้ให้

ความสำคัญของการฝึกทักษะย่อย ๆ เพื่อพัฒนาทักษะย่อยให้สมบูรณ์ก่อนที่จะเชื่อมโยงเป็นทักษะรวมทั้งหมด ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น จะทำให้ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะปฏิบัติอย่างเต็มศักยภาพ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งน่าจะเป็นกระบวนการการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) เพราะเป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและสนุกสนานกับการทำกิจกรรมกับกลุ่ม เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิบัติท่ารำ นาฏศัพท์ ภาษาท่า และการแสดงท่วงท่าประกอบเพลง จะเป็นสื่อการเรียนรู้ใกล้ตัวที่จะส่งเสริมบุคลิกภาพการปฏิบัติท่ารำและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติท่ารำของผู้เรียนให้ดีขึ้น และเป็นการพัฒนาทักษะการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนในการพัฒนาทักษะ สอดคล้องกับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจะทำให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง และแก้ไข การเรียนการสอนให้ เกิดประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีคุณภาพระดับดีขึ้นไปหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิส

การบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้บทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสอนตามแนวคิดของเดวิส โดยได้ประยุกต์แนวคิดของเพ็ญเพ็ชร คมขำ (2552) ได้วิจัยการสร้างชุดการสอนนาฏศิลป์ไทย เพื่อเสริมความคิดสร้างสรรค์โดยเน้นทักษะปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี จำนวน 20 คน พบว่า ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทย เพื่อเสริมความคิดสร้างสรรค์โดยเน้นทักษะปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 97.30/90.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์80/80 ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทย อนุพงษ์ ยุธชัย (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ประกอบแบบฝึกทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่องรำมวยโบราณกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ75 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ75 คิดเป็นร้อยละ 87.21 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ประกอบแบบฝึกทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง รำมวยโบราณกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

- 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสารคามพิทยาคม จำนวน 235 คน จาก นักเรียนทั้งหมด 6 ห้องเรียน คณะชั้นเรียนห้องผู้วิจัยสอน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/11 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสารคามพิทยาคม จำนวน 35 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ31102 หน่วยการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนกลองยาวอีสาน ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวนทั้งหมด 12 แผนการเรียนรู้ โดยจัดการเรียนการสอน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์ รวม 12 ชั่วโมง

2.2 แบบประเมินทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เป็นแบบสังเกตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยเป็น แบบรูบริค สกอร์ โดยเกณฑ์การให้คะแนนตัดสินคุณภาพ 3 ระดับ

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5ระดับ จำนวน 15 ข้อ อีกทั้ง ผู้วิจัยได้หาคุณภาพภาพของเครื่องมือ ด้วยการเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและแก้ไขปรับปรุง และเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อหาความสอดคล้องของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า 1 โดยรวม ($\bar{x}=3.51-4.50$, S.D. = 0.64) แบบเปรียบเทียบทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่า IOC=1.00 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ พบว่า IOC=1.00 4) จัดทำฉบับสมบูรณ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยชี้แจงหลักการและเหตุผลในรายละเอียดขั้นตอน และการปฏิบัติให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/11 โรงเรียนสารคามพิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 2) ดำเนินการทดลองด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง โดยเก็บคะแนนจากแบบประเมินทักษะปฏิบัติ 3) เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบประเมินทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส และแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ นาฏศิลป์ฟ้อนกลองยาวอีสาน ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 4) นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยวิเคราะห์ตามสูตรการหาค่า (E1/E2) 2) วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ นาฏศิลป์ ฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิสที่มีคุณภาพระดับดีขึ้นเมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 3) วิเคราะห์ผล การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนกลองยาวอีสาน ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test (Dependent Sample)

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test (Dependent Sample)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนั้นผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การศึกษาหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผลการวิจัยพบว่า การหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การแสดงผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสาน ตามแนวคิดของเดวิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผลของกิจกรรมการเรียนรู้	N	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\bar{x}$	S.D.	P
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	35	120	4200	99.69	0.87	83.07
ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2)	35	36	1260	30.42	0.52	84.52
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ E_1/E_2 เท่ากับ 83.07/84.52						

จากตารางที่ 1 พบว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสาน ตามแนวคิดของเดวิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 83.07 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 84.52 แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.07/84.52

2. การศึกษาเปรียบเทียบทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีคุณภาพระดับดีขึ้นไปหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาเปรียบเทียบทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีคุณภาพระดับดีขึ้นไปหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 35 คน ตามเกณฑ์ร้อยละ 80

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนร้อยละ	S.D.	df	t	Sig.
หลังเรียน	35	36	1065	30.43	84.52	0.52	34	9.56	.05

*มีนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การเปรียบเทียบทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 หลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 84.52 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิส

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิส ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. มีความชอบการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์	4.80	0.41	มากที่สุด
2. มีความชอบบรรยากาศห้องเรียนในขณะที่ครูจัดการเรียนการสอน	4.86	0.43	มากที่สุด
3. มีความชอบการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติด้วยสื่อการสอน	4.57	0.78	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.74	0.56	มากที่สุด
5. มีฉันทะเต็มใจในการฝึกทักษะปฏิบัติกระบวนการทำรำโดยครูผู้สอนได้แบ่งเป็นทักษะย่อยก่อนที่จะรวมเป็นกระบวนการทำซึ่งเริ่มจากครูสาธิตให้นักเรียนฝึกตามให้ถูกต้อง	4.66	0.59	มากที่สุด
6. ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และรายบุคคล	4.66	0.59	มากที่สุด
7. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และร่วมกันอภิปราย	4.66	0.64	มากที่สุด
8. ชอบเทคนิคการฝึกในแต่ละกระบวนการทำรำที่ครูจัดลำดับขั้นตอนให้ฝึกปฏิบัติทักษะย่อยง่าย ๆ ไปยากจนครบทั้งทุกกระบวนการทำรำ	4.69	0.63	มากที่สุด
9. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหา	4.69	0.63	มากที่สุด
10. มีวิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลาย	4.51	0.78	มากที่สุด
11. มีความสุขในการปฏิบัติทักษะประกอบเพลง/ดนตรีในแต่ละกระบวนการทำรำหลังจากที่ได้ฝึกทักษะปฏิบัติย่อย ๆ ของด้วยตนเอง จนเกิดความถูกต้องคล่องแคล่ว	4.71	0.62	มากที่สุด
12. ฉันมีความยินดีและเต็มใจในการฝึกปฏิบัติเมื่อครูคอยให้คำชี้แนะเทคนิคต่าง ๆ และให้ปรับปรุงแก้ไขทันทีที่ปฏิบัติกระบวนการทำรำไม่ถูกต้อง	4.80	0.47	มากที่สุด
13. ส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดอินเทอร์เน็ตหรือแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ	4.89	0.32	มากที่สุด
14. ตั้งใจสอน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม	4.83	0.51	มากที่สุด
15. มีความสนุกสนานในการปฏิบัติทักษะประกอบเพลง/กระบวนการทำได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว	4.34	0.87	มาก
รวม	4.69	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิส โดยมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.69$, S.D. = 0.61) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) มีความชอบการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.41) 2) มีความชอบบรรยากาศห้องเรียนในขณะที่ครูจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.86$, S.D. = 0.43) 3) มีความชอบการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติด้วยสื่อการสอน ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.78) 4) ครูผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน ($\bar{x} = 4.74$, S.D. = 0.56) 5) มีฉันทะเต็มใจในการฝึกทักษะปฏิบัติกระบวนการทำรำโดยครูผู้สอนได้แบ่งเป็นทักษะย่อยก่อนที่จะรวมเป็นกระบวนการทำซึ่งเริ่มจากครูสาธิตให้นักเรียนฝึกตามให้ถูกต้อง

ความเต็มใจในการฝึกทักษะปฏิบัติกระบวนการทำรำโดยครูผู้สอนได้แบ่งเป็นทักษะย่อยก่อนที่จะรวมเป็นกระบวนการทำรำซึ่งเริ่มจากครูสาธิตให้ดู นักเรียนฝึกตามให้ถูกต้อง ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = 0.59) 6) ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และรายบุคคล ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = 0.59) 7) ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และร่วมกันอภิปราย ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = 0.64) 8) ขอบเทคนิคการฝึกในแต่ละกระบวนการทำรำที่ครูจัดลำดับขั้นตอนให้ฝึกปฏิบัติทักษะย่อยง่าย ๆ ไปยากจนครบทั้งทุกกระบวนการทำรำ ($\bar{x} = 4.69$, S.D. = 0.63) 9) ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหา ($\bar{x} = 4.69$, S.D. = 0.63) 10) มีวิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลาย ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.78) 11) มีความสุขในการปฏิบัติทักษะประกอบเพลง/ดนตรีในแต่ละกระบวนการทำรำหลังจากที่ได้ฝึกทักษะปฏิบัติย่อย ๆ ของด้วยตนเอง จนเกิดความถูกต้องคล่องแคล่ว ($\bar{x} = 4.71$, S.D. = 0.62) 12) ฉันทิมนต์และเต็มใจในการฝึกปฏิบัติเมื่อครูคอยให้คำชี้แนะเทคนิคต่าง ๆ และให้ปรับปรุงแก้ไขทันทีที่ปฏิบัติกระบวนการทำรำไม่ถูกต้อง ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.47) 13) ส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุด อินเทอร์เน็ตหรือแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ($\bar{x} = 4.89$, S.D. = 0.32) 14) ตั้งใจสอนให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม ($\bar{x} = 4.83$, S.D. = 0.51) และ 15) มีความสนุกสนานในการปฏิบัติทักษะประกอบเพลง/กระบวนการทำได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว ($\bar{x} = 4.34$, S.D. = 0.87) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เท่ากับ 83.07/84.52 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีคุณภาพระดับดีขึ้นไปหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด พบว่า การเปรียบเทียบทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 หลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 84.52 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิส พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิส อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.69$, S.D. = 0.61)

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสาน ตามแนวคิดของเดวิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารคามพิทยาคม ได้ค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.07/84.52 หมายความว่า จากการวัดผลทักษะนาฏศิลป์ระหว่างเรียน เป็นแบบทดสอบทักษะย่อย นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 83.07 และจากการวัดผลทักษะปฏิบัติหลังเรียน เป็นแบบทดสอบทักษะใหญ่ ทั้งหมด 3 จังหวะดนตรี นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะนาฏศิลป์ ได้ถูกต้อง และมีความชำนาญมากขึ้นและให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติทักษะได้ด้วยตนเอง โดยการเรียนรู้ผ่านสื่อ โดย

เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.52 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้สร้างถูกต้องตามหลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยนำรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies, 1971, น.50-56; อ้างถึงในทิศนา แคมมณี, 2559) และนำเอาสื่อวิดีโอเข้ามาอยู่ในกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำผู้สอนสาธิตทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์พื้นฐาน และฟ้อนกลองยาวอีสานให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างในงานฝึกทักษะปฏิบัติ โดยอัดคลิป VDO แล้วอัปโหลดลง โดยใช้ช่องของผู้สอน เป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไป ก่อนการสาธิต ผู้สอนให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต ชี้แนะจุดสำคัญที่เน้นให้ความ สนใจเป็นพิเศษในการสังเกต ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการ ทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ โดยอัดคลิปวิดีโอแล้วอัปโหลดลงโดยใช้ username ของผู้สอน ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย (Duet) ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยผู้เรียนเข้าไป Duet ทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์พื้นฐานและรำวงมาตรฐานกับคลิป วิดีทัศน์ ต้นฉบับใน username ของผู้สอน และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้ เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ (Challenge) เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติ แต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ เพื่อเป็นการวัดและการประเมินผลทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์พื้นฐาน และฟ้อนกลองยาวอีสานซึ่งสอดคล้องกับปัทยา ปะธิเก (2561, น.78) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ตามแนวคิดของเดวิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติเรื่องรำวงมาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 86.90/86.27

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 หลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 84.52 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 ทั้งนี้ เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสาน ตามแนวคิดของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้สร้างถูกต้องตามหลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยนำรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies, 1971, น.50-56; อ้างถึงในทิศนา แคมมณี, 2559) ที่ให้ผู้เรียนฝึกทักษะย่อย ไปจนถึงทักษะใหญ่ ทำให้ง่ายต่อการฝึกทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีทำให้ผู้เรียน มีความกระตือรือร้นที่จะฝึกทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ และยัง สามารถฝึกได้ทุกที่ ทุกเวลา ไม่ต้องรอให้ครูสอนในห้องเรียน ดังนั้นผู้เรียนจึงปฏิบัติทักษะนาฏศิลป์ได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ หลังเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับปนัดดา แสนสิงห์ (2562, น.80-86) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของ Davies ประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่องรำวงมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80.10 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 81.38 ซึ่งมีคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนกลองยาวอีสานตามแนวคิดของเดวิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารคามพิทยาคม เป็นไปในทางบวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.69, S.D. =

0.61) ทั้งนี้ เนื่องมาจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ตามแนวคิด ของเดวิส เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกท้าทายในการเรียน ได้เรียนรู้ผ่าน แอปพลิเคชันนักเรียนได้ค้นฝึกปฏิบัติทักษะจากง่ายไปหายาก สามารถเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์และชำนาญได้ด้วยตนเอง มีทักษะทางนาฏศิลป์เพิ่มมากขึ้น ได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ และผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงหลักสำคัญในการสร้างองค์ประกอบและขั้นตอน โดยยึดหลักการและทฤษฎีของ Maslow (1970, p.66-70) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ได้เสนอทฤษฎีความต้องการตามลำดับ โดยมีสาระความต้องการตามลำดับโดยมีสาระสำคัญคือ มนุษย์จะมีความต้องการตลอดเวลา ไม่มีที่สิ้นสุดตราบดีที่ยังมีชีวิตอยู่และความต้องการของมนุษย์จะมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับโดยมนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับต้นก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว มนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับที่สูงขึ้นมา ซึ่งความต้องการของ มนุษย์จะเป็นตัวผลักดันให้มนุษย์ทำสิ่งต่าง ๆ ลงไปเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการขึ้น การตอบสนองความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถศึกษาและฝึกปฏิบัติกิจกรรมอย่างหลากหลาย สามารถค้นพบและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีเนื้อหาเหมาะสม ไม่ง่ายและยากเกินไป ซึ่งเป็นผลทำให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าต้องการและชอบการเรียนนาฏศิลป์ ซึ่งสอดคล้องกับลดาวัลย์ วิริยะสวัสดิ์ (2555, น.4-65) ได้ศึกษาค้นคว้าการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) ในระดับที่มากที่สุด

ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

จากข้อค้นพบใหม่สามารถเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส โดยการเตรียมเนื้อหาแผนจัดการเรียนการสอนซึ่งให้มีเนื้อหาน่าสนใจ ทันสมัย หลากหลายและครอบคลุมเนื้อหาในรายวิชา เนื้อหามีความกระชับและเข้าใจต่อผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในเนื้อหา จากที่ผู้เรียนได้ลงปฏิบัติได้ดีโดยผู้สอนได้มีการสังเกตและใช้ขั้นตอนใช้ เครื่องมือเห็นได้ว่าผู้เรียนมีความตั้งใจและเข้าใจในครูผู้สอนอย่างชัดเจนตามทักษะปฏิบัติที่ได้นำมาทดลองกับซึ่งผู้เรียนทำกิจกรรมที่ผู้สอนได้มอบหมายได้ออกมาดี ครูผู้สอนได้วัดการประเมินผล พบว่า ผู้เรียนมีทักษะปฏิบัติได้ดี มีประสิทธิภาพ มีความพึงพอใจในการเรียนการเป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจในรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของเดวิสอย่างลึกซึ้ง เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด

1.2 ครูผู้สอนที่มีความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อวิดีโออย่างชำนาญ เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด

1.3 การที่จะพัฒนาทักษะทางนาฏศิลป์ได้นั้น นักเรียนควรมีทักษะพื้นฐานทางนาฏศิลป์ที่ดีด้วย โดยครูควรปูพื้นฐานด้านทักษะทางนาฏศิลป์ เช่น ฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์และภาษาท่าทำให้คล่องก่อนที่จะเรียนเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

1.4 ครูผู้สอนต้องนำรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของเดวิสมาใช้ในแต่ละเพลง ควรแบ่งขั้นตอนให้ดี เพื่อไม่ให้เกินระยะเวลาและสามารถสอนได้ตามเวลาที่กำหนด โดยที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้จริง

1.5 ก่อนเริ่มบทเรียนครูผู้สอนควรฝึกให้นักเรียนใช้สื่อวิดีโอให้คล่องก่อน เพื่อความชำนาญในการใช้แอปพลิเคชันเพื่อที่จะใช้ในเรียนรู้การปฏิบัติทักษะนาฏศิลป์ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทางศิลปะร่วมกับเทคนิควิธีการสอนรูปแบบอื่น ๆ เช่น แอร์โรว์ ซิมพ์สัน STAD TAI เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง

2.2 ควรทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในการพัฒนาทักษะปฏิบัติทางศิลปะ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ทิตนา แคมมณี. (2559). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปนัดดา แสนสิงห์. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของ Davies ประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง รวบรวมมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ปัตยา ปะจิเก. (2561). การพัฒนาทักษะปฏิบัติทางศิลปะตามแนวคิดของเดวิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ลดาวลีย์ วิริยะสวัสดิ์. (2555). การพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติขั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สุมิตร เทพวงษ์. (2542). *นาฏศิลป์สำหรับครูประถม-มัธยม*. กรุงเทพฯ: บริษัทโอเดียนสโตร์.

Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd ed. New York: Harper & Row.